

GAZETA TRANSILVANIEI

ANULU LIV.

„Gazeta” este în vânzare și
Abonamente pentru Austro-Ungaria
Pe un an 12 fl., pe șase luni
6 fl., pe trei luni 3 fl.
Pentru România și străinătate:
Pe un an 40 franci, pe șase
luni 20 franci, pe trei luni
10 franci.
Se prenumără la toate oficiile
poștale din țară și din afară
și la dd. colectorilor.
Abonamentul pentru Brașov:
la administrație, piața mare
Nr. 22, etajul I., pe un an
10 fl., pe șase luni 5 fl., pe trei
luni 2 fl. 50 cr. Cu dăruț în
casă: Pe un an 12 fl., pe
șase luni 6 fl., pe trei luni 3 fl.,
Unu esemplar 5 cr. v. a. sau
15 bani.
Atât abonamentele cât și
inserțiile sunt a se plăti
înainte.

Nr. 278.

Brașov, Luni, Marți, 17 (29) Decembrie.

1891

Nou abonament la „GAZETA TRANSILVANIEI”.

Cu 1 Ianuarie 1892 st. vechiu
se deschide nou abonament, la care în-
vitată pe toți amicii și sprijinitorii foiei noastre.

Prețul abonamentului:

Pentru Austro-Ungaria: pe trei luni 3 fl.
pe șase luni 6 fl., pe un an 12 fl.

Pentru România și străinătate: pe trei
luni 10 franci, pe șase luni 20 franci, pe un
an 40 franci.

Abonamente la numerele cu data de Duminică:

Pentru Austro-Ungaria: pe un an 2 fl., pe
șase luni 1 fl.

Pentru România și străinătate: pe un an 8
franci, pe șase luni 4 franci.

Abonarea se poate face mai ușor și
mai repede prin mandate postale.

Domnii, cari se vor abona din nou
să binevoască a scrie adresa lămurită și
a arăta și posta ultimă.

Administrația „Gazetei Transilvaniei”.

Brașov, 16 Decembrie st. v.

Înainte de ce biroul statistic
din Budapesta și-ar fi publicat
datele oficiale privitoare la resulta-
tele recensământului populației
din anul trecut, foile ungurești
din capitală și din provincie ră-
spândiseră vestea în țară, că în
ultimii zece ani Maghiarii s’ar fi
îmulțit ca prin minune și că ei
ar fi ajuns acum să formeze ma-
joritatea locuitorilor în Transil-
vania și Ungaria.

Era mare atunci entuziasmul
în presa maghiară, care nu scia
ce să laude și ce să admire mai
mult: „puterea cuceritoare a ele-
mentului maghiar”, ori destoini-
cia, cu care d-lu Keleti, președin-
tele biroului statistic din Buda-
pesta, a știut alcătui această sta-
tistică atât de favorabilă elemen-
tului maghiar.

Dér bucuria acesta a foilor
ungurești n’a durat mult. După

ce și-a completat mai bine da-
tele statistice dobândite cu oca-
sia recensământului din anul tre-
cut, d-lu Keleti își cetă cunoscu-
tului său raport înaintea Aca-
demiei ungurești, din care rezultă,
că pe lângă toate mistificările și
pe lângă totă destoinicia recunos-
cută a d-lui Keleti, de-a iscodi sta-
tisticile favorabile elementului ma-
ghiar, ei n’au isbutit a forma
nici măcar pe hârtia o majori-
tate a Maghiarilor față cu cele-
lalte popore din țară.

Între 15,231,864 de locuitori,
câți s’au aflat în Transilvania și
Ungaria cu ocazia recensământu-
lui din anul trecut, fiind so-
cotită aici și armata comună,
honvețimea și gendarmeria, d-lu
Keleti cifrează numărul Maghiari-
lor cu 7,361.207. În locul alu
doilea, ca cei mai numeroși, vin
Românii cu 2,590.425 de suflete;
urmăzând apoi Germanii și Slovacii
fiă-care în număr de aproape câte
două milioane, apoi Sârbii, Rutenii,
Croatii, Slovenii, Armenii etc. ca
mai puțin numeroși. Jidanii în
statistica d-lui Keleti nu se află
ca’n palmă, ca și cum pe ei i-ar
fi mâncat vâcolacii.

În înțelesul acestei statistice,
Maghiarii s’ar fi înmulțit în ul-
timii zece ani aproape cu un mi-
lion, în timp ce toate celelalte
naționalități au regresat, seu cel
puțin au stagnat.

Productivitatea este așadără
reservată prin statistica d-lui Ke-
leti exclusiv pentru poporul cel
ales din sămânța lui Arpad;
toate celelalte popore conlocu-
tore, din „îndurarea” lui Keleti și a
comisarilor săi statistici din pro-
vincia, sunt condamnate la o ste-
rilitate mai mare, seu mai mică.

După publicarea acestor re-
sultate magice ale biroului statis-
tic din Budapesta, cu drept cu-
vânt ne puteam aștepta, ca să

vedem producându-se în presa
ungurească un nou cutremur de
entuziasm.

Dér nu s’a întâmplat. După
publicarea datelor de mai sus,
presa ungurească pare c’ar fi a-
muțit cu totul, căci i mai con-
vine să se ocupe cu orice, numai
cu comentarea acestor date nu.

Tăcerea acesta a foilor un-
gurești își află explicarea numai
în decepțiunea, ce le-a cuprins,
vădându și știind, că pe lângă
toate mistificările, ce s’au comis în
favorul lor la alcătuirea acestei sta-
tistice, n’a succes a scote nici
măcar jumătate, de cum o ma-
joritate a Maghiarilor față cu ce-
lelalte popore conlocu-
tore.

Dér chiar din modul, cum s’a
alcătuit statistica de est timp
a d-lui Keleti, este ușor de a
afla, că de s’ar face o statistică
în adevăr conștiințioasă, s’ar pute
constata cu totă siguranța, că nu-
mărul adevărat alu Maghiari-
lor nu formază nici măcar o
terțialitate față cu poporele con-
locu-
tore.

Ca să nu mai dicem de alte
naționalități, scim, că sate în-
tregi românești, mai ales din
partile ungurene și din Săcuime,
cu ocazia recensământului din
anul trecut au fost numărate
cu silă întră comunele cu popo-
rațiune curată maghiară; tot
asemenea s’a întâmplat în multe
părți cu indiviși singuratici, cari
știind vorbi cât de puțin un-
gurește, au fost în masse nu-
mărați între Maghiari. Insu-și
semi-oficiosul „Pester Loyd” aver-
tisase în timpul acela pe co-
misarii statistici din provincie, că
cei ce vorbesc „limba statului”,
sunt a se înregistra între Ma-
ghiar, ceea ce s’a și făcut. Apoi
mulțime de tineri de ai noștri a-
flători pe la școlile ungurești,
funcționarii în masă, întrăga ti-

nerime din serviciul gendarme-
riei și alu honvețimei etc. etc.
Dacă i-am subtrage pe toți aceș-
tia din numărul celor șapte mi-
lioe și câteva sute de mii de
Maghiari, și dacă pe lângă aceștia
am subtrage mulțimea indivi-
duilor de aceeași sorte din cele-
lalte naționalități nemaghiare, pre-
cum și numărul de aproape un
milio de Jidanii, cari toți sunt
numărați între Maghiari: atunci
nimenea nu se va îndoi, că stau
forțe aproape de adevăr statisti-
cii străine, cari în mare parte
sunt de acord întră a socoti nu-
mărul total alu Maghiarilor la
celu multu cinci milioane de suflete.

Acăsta este adevărata stare a
lucrului, pe care poporele nema-
ghiare și în primul loc noi Ro-
mânii, ca cei mai numeroși, tre-
buie să o ținem în necurmată evi-
dență, pentru-că ea ne servește ca
basă la stabilirea raporturilor
noștre de drept față cu cea mică
și neînsemnată terțialitate, ce stă-
pânesce cu feru și focu peste zece
milioe de Nemaghiari.

Din Sârbia.

Sciri sosite din Sârbia spun, că
partidul radical sârbesc e în ajun
de a căde. Guvernul a voit de trei
ori să-și dea demisiunea, dér regența a
primit numai demisiunea ministrilor
Vuici și Taușanovic, insistând pe lângă
ministrul presidentu Pasic să rămână
la guvern până după sărbătorile Cră-
ciunului, când se va deschide și scu-
pștina. Pasic a cedat rugămintelor re-
genței, dér a declarat d-lui Risic, că
pentru scandalurile ce le vor provoca
eventual disidenții în scupștină, dânsul
nu ia responsabilitatea. Pasic își con-
diționează portofoliul seu de rezultatul
alegerilor comunale, cari după cum se
prevede, vor urma cu perferinse
pentru radicali, căci radicalii disidenți

FOILETONUL „GAZ. TRANS.”

O noapte în amfiteatrul Flaviilor.

După Bergsœ; trad. de Cornel.

Privii incremenită asupra călugăru-
lui. Dacă n’ar fi știut mai bine, ar fi
crezut, că e chipul sfântului, care s’a
desfăcut de altar, și acum stă în per-
sonă înaintea mea — așa sămăna espri-
siunea feței sale, a ținutei și a privirei
sale scrutătoare, care era ațintită asu-
pra mea.

— „Ești rănit?” îl întrebai eu
perples.

— „Răni trupesci nu pot avé!”
răspunse el cu o voce seacă mormen-
tală, ca și mai înainte. „Eu am pe
membrele mele pământesc cele cinci
semne de răni sfinte ale mântuitorului
nostru și eu îți ertă bucură ceea ce ai
făcut sub influința puterilor orbitore
ale întunerecului.”

„Lucea unu focu miunat și fana-
tic în ochii săi, cari erau adânci sub
nisce sprâncene stufoase, și cuprins de
un sentiment misterios, întrebai:

— „Cine ești d-ta?”

— „Unu servitor alu Domnului.”
răspunse el, „care a venit să smulgă

fructele săngerânde ale păgânismului din
inima sfântă a Romei. Numele meu este
Telemach Sirianul. Am călătorit pe
jost din Antiochia, pentru ca să caut
pe împăratul Honoriu, la care m’a tri-
misă spiritul Domnului, pentru ca să
vorbesc cu el.”

„Un sentiment ciudat mă cu-
prinse: Acăsta față slabă și obrazii trași,
acăsta privire înfăcărată, care arunca o
lumină fosforescentă din orbitele ochilor,
acăsta barbă lungă stufoasă și nepepte-
nată și mâinile sale slabe mă făceau să
presupun, că m’am întâlnit în întune-
recul acesta adânc cu unu nebun,
care poțe își alesese ca locuință vre-una
dintre celulele umede ale acestor ruine
sinistre.

„Voiam să-l părăsesc. Dér el
mă opri apucându-mă de manta și di-
când cu o voce, care tremura de unu
zelu fanatic.”

— „Soii d-ta, că ore fiul păcatu-
lui, acelu Stilico, a urmat pe împăra-
tul din tabăra dela Mediolan, la Roma?
Elu este acela, care-l ține pe tinerul
nostru împărat în obiceiurile păgânesci,
el este acela, care dă serbarea sănge-
ră, la care alergă acum poporul din

toate părțile. Lesne îți pot ierta, că glonțul
d-tale mi-a pătruns haina și mi-a sdro-
bitu peptul, dér sângele, ce va trebui
să curgă aici, va striga la ceru în vecii
vecilor. Spune, crești d-ta, că Honoriu
vré să-și bată jost de crucea lui Chris-
tos prin josturile aceste păgânesci?”

— „Nu te înțeleg, sfinte părinte,
răspunsei eu, cercând să mă desfac
pe încetul de el. „Împăratul Ho-
noriu, despre care vorbesc d-ta, e mort
de multe sute de ani, și ocea ce pri-
vesce pe Stilico, nici numele nu i-lu cu-
noscu. Nici nu înțeleg, că ce vré să
dior prin scena săngeră. Ruina acăsta
vechiă e golă și pustie, cel mult la
Pasic poțe să fiă vre-o iluminățiune, care
va costa poțe viața câtorva porumbi săl-
batic. Lasă-mă să mă duc, noptea e
deja înaintată și arși dori să fiu acasă.”

„Elu mă apucă de manta și es-
clamă:

— „Orbitule! N’auți cum alergă
poporul din toate părțile? Nu veți, cum
se îndesue prin vomitoriile cele strănte
ca și nisce cete de uli răpitori? Nu veți
tu pe classarii, cari sunt ocupați să în-
tindă pânzele dela corturi și n’auți su-
nete de tobe, cari chiamă pe gladiatorii

din Ludus magnus și din Mamertinus

N’ai vădutu pe luptătorii de pe că-
ruțe trecându în șiruri compacte peste
Forum, și nu scii, că arcașii se vor
lupta astăzi după datina cea vechiă? —
Tote se fac după sfatul lui Stilico și
cu intențiunea de a duce poporul la
peire!”

— „Nu, nu vedu și n’audu nimic,
decătu urletul vântului și oroncăntul
bufnițelor.” răspunsei eu, cuprins mai
tare de grăză față de călugărul ce ges-
ticula în continuu.

— „Ei, atunci privesce, omule or-
bitu!” strigă el, întinându-și mâna și
atingându-mă cu ea peste ochi.

„Mă dasem câțiva pași înapoi, ca
și când mărtea ar fi pusă mâna pe mine.
Mi văjăia și-mi țiuia prin urechi, imi
schinteiau stele verzi pe dinaintea ochi-
lor mei, masele colosale de negură se
îngrămădiră una peste alta, se aședă
în ordine, luară o formă solidă, și mai
înainte de a mă desmeteci din surprin-
derea mea, strălucua arena în totă splen-
dorea ei. Înălți ca turnurile se ridicau
păreții colosali ai amfiteatrului și pe par-
tea, unde strălucua sôrele în deplina sa
splendore pe cerul albastru închis, se

au fusionat pretutindenea cu liberalii și cu progresiștii, în scopul d'a trânti pe candidații guvernului. În Belgrad de asemenea sunt liberalii în majoritate precumpenitori ai cărora șefu este Avacumovic, și astfel se poate susține cu firmitate, că partidul radical din Serbia e în ajutorul discompunerii totale.

Căderea guvernului o mai asigură și împrejurarea, că partidul radical a ținut în Kragujevac o conferință generală sub presiunea lui Ranko Tajsic, la care partidul a dat în prima linie votul de neîncredere guvernului actual. Mai departe conferința desabrobă procedura guvernului ce a avut-o față cu regina Natalia pentru-o dată afară din țară, desabrobă imprumutul dat lui Milan, apoi starea deranjată a financelor precum și proviziunea ce guvernul a detrasă armatei. De toate acestea îl învinovătesc mai mult pe ministrul presidentu Pașic, și de aici provine, că Pașic urgheză primirea demisiunii sale, fiindcă astfel crede a evita eventualele neplăceri, cari decă ar fi la guvern, i-ar agrava multă pozițiunea.

Mai departe s'au făcut propunerii din partea lui Pașic pentru completarea cabinetului prin elemente liberale și radicale scisionate, d'er regenta nu ar fi inclinată a face acestu compromis din pricină că — cum dice Ristic — ar putea fi periculosă pentru corună, ba chiar și pentru țară. Față cu aceste principii Pașic a declarat, că decă nu-i va succeda lui și aderenților săi se pacte, atunci adere pe scapina mai consultă, Regea să disolve scupștina și să ordoneze alegeri nouă. Regenta se va încerca mai întâi a forma unu cabinetu nou, care să împace pe toți, și decă nu va succeda acesta, atunci va fi necesităta a disolve camerele. Astfel se crede, că crisa va isbucni în timpul celu mai apropiat.

SCRILE ȚILEI.

— 16 (28) Decembrie.

Nouăle alegeri generale, după cum spune „Magyar Hirlap“, se vor face în timpul dela 28 Ianuarie și până la 6 Februarie. Alegerile decă vor trebui să se efectueze în timp de de ce zile în totă țara. Având în vedere acestu terminu apropiat, se dă ca sigură scirea, că ministrul președinte va disolve dieta, nu în 14 oră 16, ci în 8 Ianuarie.

Memoriu asupra Românilor. Secțiunea Iași a Ligei pentru unitatea culturală a tuturor Românilor, după cum aflăm din diarele de dincolo, a luat hotărârea de a publica unu memoriu

completu asupra tuturor Românilor. S'a alesu o comisiune compusă din d-nii Aron Densușianu, președinte; A. D. Xenopol, P. Răscanu, T. Burada, Conon Arămiescu, Donici, I. Paul, V. M. Burlă și Băleanu, membrii; ér d-lu Gr. C. Butureanu, ca secretarul, e însărcinată cu adunarea materialului, și lucrarea memoriului. Comisiunea rógă pe toți iubitorii neamului românesc să trimită la adresa președintelui totu ce voru sci, că interesează de aproape poporul român.

Sașii și viitorile alegeri. Intr'unu comunicat, ce-lu primesce „Neue Fr. Presse“, din Budapesta se asigură, că la viitorile alegeri Sașii, conformu compromisiului cu guvernul ungurescu, vor merge mână în mână cu partidul liberalu, adecă cu guvernul.

Manifestul partidei apponyiste. Partida „națională“ a datu unu manifestu către alegătorii și partizanii săi în care se dice, că până va apăre o proclamați publică a partidului „național“ cei ce țin la această partidă să se organizeze în fiă-care cercu, eventualu în fiă-care comună. Față cu sfortarea guvernului să pună sentimentulu de dreptu și de libertate cetățenescă; ér față de aparatulu oficiosu alu guvernului să pășescă pe arena de luptă cu organizarea publicului alegătoru. El lipsă neapărată decă, dice manifestulu, ca cercurile aderențe partidului „național“ să se îngrijescă de candidați și spre scopul acestu să se pună în înțelegere cu comitetulu centralu eșecivoru. Manifestulu apoi îndemnă pe alegătoru să urmărescă cu băgare de sémă abuzurile, ce se voru comite din partea guvernului și datele obiective privitoare la aceste să le trimită numai decătu comitetulu centralu.

Maghiarisarea unei comune românesce. Sub titlulu acesta amu publicat în nr. 271 alu fôiei noastre o scire după „Magy. Hirlap“ în care se dicea, că comuna Gurahonțu (comit. Aradului) se maghiarisază prin o școlă ungurescă cercetată de 47 elevi. Trăgându la iudoielă esactitatea scirei fôii unguresce amu întrebatu oficiulu parohialu din numita comună să ne spună, decă între cei 47 elevi, cari cercetază școlă ungurescă, se află oru nu Români? Onoratulu parochu, Ioan Mera, din Gurahonțu, a binevoitu a răspunde întrebării noastre. D-sa dice, că în Gurahonțu școlă maghiară edificată acum nu este, d'er că lucrătorii dela calea ferată au închiriatu o casă și și-au angajat „un focioru“ să le învețe copii în număr nu de 47, ci de 25 cu fete cu totu. Elevii sunu de diferite confesiuni și naționalități, adecă Unguri,

Germani, Slovaci, Cehi și Evrei, d'er „nici măcaru unu puiu de român nu cercetă această școlă.“ Români își au școlă lor confesională și decă n'au nevoia să cerceteze școlă în veci. — Ne bucurăm de acestu comunicare și luăm cu plăcere acestu despre ea. Unde rămâne acore „maghiarisarea“ lui „Magy. Hirlap“? Se înțelege de sine, că ea e redusă la unu simplu și curat neadeveru „patriotic.“

Fundațiunea universitară Carolu I. „Globulu“ scire, că zidăria fundațiunei universitare Carolu I este terminată. În curându se voru începe lucrările interioare și în Aprilie va fi cu desevirșire isprăvită. La 10 Maiu se va face inaugurarea. M. S. Regele va însărcina pe unu pictor român cu decorarea interioară.

Din Maramureșu ni-se scire, că în comuna Breb s'a înființat în cursulu acestu anu o bibliotecă populară, față cu care tinerimea din popor arată unu interesu din qi în qi mai mare. Pentru anul viitoru ei și-au abonatu și diare. — Dea Dumnezeu, ca asemenea sciri să aușimă câtă mai dese!

Monstru. Din Mezotur se scire, că în zilele trecute unu măcelaru cu numele Steiner a tăiatu o vacă, în care a aflatu unu vițel monstru. În spate era latu de două palme, ér pe pantece n'avea lécu de pėru. Picioarele îi erau mici, desvoltate ca la unu purcelu și de totu scurte. Mai bătătoru la ochi e că vițelulu monstru avea o față (decă o puteam numi astfel), care sémăna cu a unui copil, mai ales în jurulu ochilor, d'er nasulu era turtitu. Vițelulu monstru a fostu pus în spirtu și trimisु direcțiunei museului veterinaru din Budapesta.

Invitare la producțiunea și petrecerea arangiată de „Societatea sodaliloru români din Brașovu“, împreună cu cântări, declamațiune și o piesă teatrală, eșecutate de membrii societății. Producțiunea se va ține Mercuri în 25 Decembrie 1891 în ziua de Crăciunu, în sala hotelu Centralu „Nr. 1“. Inceputulu la 7½ ore sera. După producțiune urmază dansu, la care va cânta musica națională. Intrarea de persoană 60 cr. Bilete se potu căpeta la d-lu D. Eremiasu, la librăria d-lui Nicolae I. Ciureu, la Casaria Română și sera la cassă. Suprasolvirile voru șira prin diare.

Programa: 1) Musica națională; 2) Cântecul vânătorescu, de Tudor de Flondor, — eșecutat de corulu sodaliloru; 3) Musica națională; 4) Serenadă, de Marschner, — eșecutat de corulu soda-

liloru. 5) Musica națională. 6) Țiganulu la vėnatu, anecdota populară de Th. D. Speranță, — declamată de d-nulu G. Galu. 7) Musica națională. 8) Vistavoilulu Marcu, Comediă în 3 acte de Th. Alexi, eșecutate prin: N. Turcu, D. Căpățină, d-ra E. Rėsnoveanu, G. Purcărea, D. Mitocu, d-ra E. Stinghe. G. Saftu, și E. Osvadă.

Esposițiă universală la Berlinu. Comitetulu camerei comerciale din Berlinu a hotărítu să se aranjeze în Berlinu în anul 1898, oru 1900 o esposițiă universală.

„Fôia Ilustrată“ din Sibiu anuntă că dela anul nou încolo nu va mai apăre.

În memoria luptei dela Slivnița. Sobia a hotărítu, ca în memoria rėsbolului bulgaro-sėrbu să se ridice în Slivnița unu monumentu pentru a votat 200,000 franci.

Nenocire. Lui „Times“ i-se scire din Lisabona, că esposițiă locotenentulu Lisabona ar fi fectă nimicită prin esplosiunea prafulu de pușcă pe care-lu avea cu dēnsa. Se dice că 60 persoane au fostu omorite și 170 rănite printre cari însuși locotenentulu Continho.

Încetarea navigațiunei pe Dunăre. Navigațiunea pe Dunăre, din cauza sloiurilor de ghiată, a încetat pe totă linia. Cele din urmă vase din Brăila și Galați au pornit la 12 (24) Decembrie încărcați cu cereale și cu chereștele. Campania anulu 1891 s'a închis cu o urcare marcantă de prețuri față cu anul trecut.

Biserica ortodoxă rusescă O nouă statistică arată că în Rusia sunu cu totulu 691 mănăstiri, dintre cari 480 pentru bărbați și 211 pentru femei. În timpul din urmă biserica ortodoxă rusescă s'a lăpitu fôrte tare. Nu mai puțin de 15,668 persoane au trecut la ortodoxiă într'unul din ultimii ani, dintre cari 1660 luterani; 981 rom. cat.; 6 gr. cat., 41 reformați; 7 armeni; 91 de diferite confesiuni; 5690 Ruși disidenți, séu așa numiți rascolnici; 797 jidovi; 3113 mohamedani; 3442 păgani. Numėrul bisericilor rusesci este: 674 catedrale, 43, 511 biserici și 15,355 capele și case de rugăciune.

Correspondența „Gaz. Trans.“

Șardă, 24 Decembrie 1891.

Onorabilu Redacțiune! Permiteți-mi să Vė împărtășescu o scire tristă, d'er

înălța unu cortu de pânză purpură, care se mișca încet, falfăia în vėntu, ca și când aru fi nori de dimineță, ce se aședă sub sóre.

„De-alungulu arenei se întindea o balustradă de marmură făcută din petri mari prețioase și pătrate și peste acesta se ridicau nisce zăbrele de bronzu aurite, ai căroru stâlpi erau de marmură lucitoare. În mijloculu acestei balustrade se vedea „fulvinarul“ împėrătescu, împodobitu cu stative de argintu massiv și înfrumusețate cu vulturii colosalii de bronzu auritu, cari în ghiarele lor țineau unu acoperișu, ce adumbrea logea împėrătescă. Perini moi brodate cu mătăsă erau aședate pe nisce trepte de marmură albă și în dosu se observa o oătă de centurioni, ai căroru armură scănteia în lumina sórelii.

„În partea cealaltă se vedea o asemenea logă, d'er mai puțin împodobită și partea aceea a balustradei, care era între amėndouă, era plină de senatori în toge albe, cu marginile purpurii. Apoi erau în josu nisce fețe pãrlite de sóre, posomorite și serișe — erau cavalerii romani, cari luară loat aici, salutându-se

unulu pe altulu și schimbându câteva vorbe, mai înainte de a se aședa pe soanele de marmură albe ca zăpada.

„Deasupra lor se afla o grămadă amestecată, a cărei înfățișare și îmbrăcăminte nu o puteam distinge din cauza înălțimei și peste acesta se ridica din nou o seriă de trepte, desu acoperite de ómeni, cari păreau ca nisce furnici băjbăitoare, în fine marginea extremă a spațulu se termina într'o hală mare cu stâlpi, ale cărei colone poleite ascunde unu șiru de figuri invoalate.

„Totulu scănteia de marmură și de bronz; sclavi goi cu pėrul tunsu, cu frunțile înguste și cu inele largi de bronzu la gātu erau ocupați să planeze nisipulu alb, ce era împrașciat pe arenă și din timp în timp se aușia un mugetu sėlbaticu, care anunța, că lei și tigrii se încărau în „vivarium“, și de câte-oru rėsună mugetulu, se iscau între spectatori adunați strigăte și esclamaři, chiește de bucuri și aplause, ce încau ori-ce sgomotu, afară de vocea asurđitóre a elefanților.

Era o mare nemărginită de ómeni, în care mă aflam! Erau îndesuși capu la capu; ca și muscele, cari se punu în

arșita verei pe unu cadavru, așa se îndesau aceste figuri negre până susu în vomitorii, se întindeau peste treptele de marmură și erau așa de îmbulziți, încatu se fi aruncat unu ou nu cădea josu pe pământu. Se aușiau bázăturii, sgomote și murmure, ca și într'unu stupu mare de albine, și din când în când aușiam zăngăiturii de arme și pașii cu tactu ai legiuniloru, cari puneau santinelele pe la intrări. D'er deși noi ședeam în mijloculu arenei și sclavii în zelulu lor p'aci erau sė ne dea jos, căci nimenea nu ne bagă în sémă, séu ce e mai multu, se părea, că suntem nevėduți pentru o lume, ce era viđibilă pentru noi.

„De-odată aușiram sunete de trambite și strigăte asurđitóre. Trecu unu murmur prin această masă îndesuită de ómeni: — „Impėratulu vine!“ rėsună din tóte gurile, și în pompósa lojă intră o figură tineră bolnăvicioasă, cu o corună culturoasă schinteiatóre, aședată cu îngrijire pe buclele sale frizate și cu o espresione în ómătură ca și când n'ar fi fostu obișnuitu ca să întimpine ovațiunea sgomotóasă a unei astfelu de mulțime de ómeni.

„După elu urma o figură rėsboinică,

îmbrăcată într'o armatură de aur și cu o espresione de o energiă cerbică în față, ca și când ar fi obișnuitu numai să domnescă și să poronescă mai mult decatu figura bolnăvicioasă, care se aședă întrăceea cu comoditate pe perinile cele moi, pe cari i le aduseră sclavii.

— „Acesta e Honoriu,“ imi șopti inșoțitorulu meu, „și acela dindėrėtul lui este ispititorulu, mândrul Stilico. Vai de ei amėndoi, decă nu voru asculta de cuvintele mele! Voiu stirpi aceste scene fărădelege și voiu reda poporul în mâna Domnulu. A lui este rėsbunarea și eu sunu unu instrumentu în mâna sa; d'er decă eu voiu fi sdrobitu, numele meu va fi insorisu în cartea sfântă a martiriloru.

„Oohi săi schinteiau când rosti aceste cuvinte și apucându-mė de mână mă trase spre eșirea arenei, unde eram ascunși după marginea proeminentă a podiulu. Elu făcu semnul crucei și șopti:

„Dómne, în mânil tale imi dau sufletulu meu! Dă țării servulu tėu, ca să împlinescă voia ta!“

(Va urma.)

care cred, că merită să fie cunoscută de cetitorii prețuitei „Gazete”.

Pe ziua de 22 Decembrie n. c. a fost fostat terminul ultimei pertractări în cauza comasării hotarului comunei Șardă, locuită afară de 2—3 curți domnesco, exclusiv numai de Român. Pertractarea aceasta a fost interesantă în felul ei, căci rar se mai poate vedea, ca însuși persoanele oficiale se recunosc nedreptatea, ce li s'a făcut bieților Români numai ca se fiă căpătuiți câțiva „méltoșagoși” unguri.

Pertractarea se părea, că n'o să mai aibă sfârșit, deși au luat parte la ea toate persoanele interesate. Inginerul autenticator aflându încă la pertractarea precedentă, că lucrul inginerului însărcinat cu lucrarea este foarte defectuos și în multe privințe nedrept, dându adeocă unor omen, în schimb pentru locurile lor bune, nisce împrinduri nefolosibile, a îndrumat pe inginerul comasator să și repare greșela și nedreptatea și să dea omenilor păgubiți locuri folosibile. Fiind însă, că locuri folosibile de arătură nu erau în trecut, inginerul le-a dat erași locuri ce numai pentru pășune sunt acomodate. Inginerul autenticator, vădându nedreptatea, a declarat însuși, că lucrul nu e cu cale și că omenii nu vor pute primi astfel de locuri.

Ce era dără de făcut, după ce însuși inginerul autenticator a recunoscut, că numai printr'o nouă împărțire s'ar pute mulțumi Românii păgubiți?

Ca să se începă o nouă împărțire e foarte cu greu, de-orece „méltoșagoși” unguri proprietari nu voșoș odată cu capul se renunțe la locurile bune, ce le-au căpătat cu păgubirea Românilor. Mare parte dintre sătenii români, vădându-se amar păgubiți și înșelați, s'au prezentat la fața locului și și-au manifestat energic nemulțămirea înaintea întregii comisii, cerând dela judecător și inginer să se facă dreptate. Ca să-i mulțumescă, judecătorul le-a spus, că aceia, cari se află nedreptățiți, să pornescă procesul în timp de 15 zile. Va să dică, să meargă dela Ana la Calaf și pentru o isbândă foarte problematică să se încerce în procese, cari le va cea și ultima păraluță.

Intre cei nedreptățiți s'a aflat și un domn proprietar din Șardă I. R., care cu curaj și bărbătescă rezoluțiune a declarat comisiei întregi, că a lăsat nedrept, că a păgubită poporul, și așa destul de chinuit, și că a călătat cu dispreț ori-ce rațiune de drept și dreptate.

Fără îndoială, că vorbele acestea i-au stăut amar pe „méltoșagoși” unguri, ce d-lă I. R. avu s'o simtă într'un mod foarte barbar și crudel. Intorându-se adeocă d-sa în acea seară pe la 8 seara acasă, avea să trecă pe dinaintea curții contelui Teleky. Când era pe a porni i-a eșit în cale șpanul acelei curți cu două slugi și au început să-l atace vehement pe cel ce și ridicase glasul pentru apărarea dreptății. L'au bătut cumplit, i-au spart capul pe mai multe locuri și cum se presupune, ar fi și omorât, dacă la strigătul lui sperat nu i-ar fi venit un vecin să-l ajutură.

N'a fost de ajuns atât; în dimineața următoare șpanul respectiv s'a grăbit să denunțe fisogăbirului, că I. R. a stat celor trei înși în drum, voadu să-i bată. (!)

Un cinism mai mare, ca acesta nu închipui nu se poate. Așteptăm să vedem, cum se vor mai desvolta lucrurile; de-ocamdată însă vedem, că siguranța personală a celor ce luptă pentru drepturi și dreptate este astăzi mai totu atât de amenințată ca între sâlbatici.

Comerțul României

cu țările străine în 1890.

După publicațiunea ministerului român de finanțe, dezvoltarea comerțului României a mers crescându în cei din urmă cinci ani; dela 1886 și până la încheierea anului 1890, comerțul exterior al României a sporit cu peste 86 milioane lei. Venitul vămilor a mers și el crescându în raport cu sporirea comerțului de import; însă această sporire se datorează mai cu seamă noului tarif vamal pus în lucrare la 1886. Comerțul de exportățiune al României a mers de asemenea dezvoltându-se treptat în acești din urmă cinci ani, așa că între anul 1886 și 1890 este o deosebire în plus de 20 milioane. Sporirea aceasta este cu atât mai îmbucurătoare, fiindcă ea se manifestă într'un timp, când s'a inaugurat o nouă politică economică, politică, care după unii, amenința de a compromite sau desăvârșire comerțul român de exportățiune.

Comerțul de importățiune însă a crescut într'o proporțiune și mai simțitoare, și această sporire se esplică prin aceea, că lucrările cele mari publice, înființarea treptată de fabrici, creșterea trebuințelor populațiunii reclamă o mai mare cantitate de mărfuri străine.

În 1886 până a nu se fi aplicat încă actualul regim vamal țera din care România importa mai multă era Austria, după care vinea Germania și apoi Anglita. Cu privire la export: a exportat mai mult în Anglita, după dânsa în Austro-Ungaria, în Franca. Din potrivă, a exportat foarte puțin pentru Germania.

În 1890 situațiunea se schimbă. România a importat mai mult din Germania, apoi din Anglita, Austro-Ungaria și Franca.

În puține cuvinte: de unde în 1886 ca și mai înainte, întâietatea în import o avea Austro-Ungaria, în 1890 o are Germania; va să dică terenul pierdut de Austro-Ungaria în 1886 în importățiunea română, a fost câștigat în mare parte de Germania, Anglita și Franca; er față cu exportul român ceea ce nu a mai cumpărat Austro-Ungaria, a cumpărat Anglita și Belgia.

Pe terenul celorlă dize până aici, d-lă P. S. Aurelian într'un studiu al său, pe care-l vedem publicat în „Voința Prahovei”, dize între altele:

„După 1886 se credea că relațiunile noastre cu Austro-Ungaria au să fi schimbate cu desăvârșire. Așa s'a și întâmplat, însă în această schimbare s'a dovedit, că Austro-Ungaria, care ne vindea în 1886 pentru 93 milioane, totu ne mai vându și în 1890 pentru 52 milioane; pe când aceeași Austro-Ungaria, care în 1886 ni-a cumpărat produse pentru 34 milioane, nu ni-a mai cumpărat în 1890 de cât pentru 8 milioane. Cu alte cuvinte cu totu regimul dela 1886, Austro-Ungaria ni-a vându pentru jumătate de câtu ne vindea înainte, pe câtu nu ni-a mai cumpărat decât pentru a patra parte. În care parte este dăr vătămarea? Absurdă a fost și absurdă este și acum acuzarea, că noi am fi căutat să vătămăm pe cine-va.

„Și cum ore s'a întâmplat aceasta? Forțe naturale! Pe când noi am tratat produsele austro-ungare ca pe acelea ale tuturor Statelor, cu care ne avem tractate de comerț, Austro-Ungaria a avut o tarifare vamală teribilă numai contra produselor române. Așa, că dacă este vorba de jignire de interese, interesele Austro-Ungariei au fost jignite pe jumătate, er ale României de patru ori mai mult.

„Ar fi bine să se înțelgă la Viena că astăzi, când interesele Austro-Ungariei sunt mai favoritate decât înainte, să nu se mai spună oficial, că vitele noastre nu pot intra în monarchia veșnică, căci toate au o limită în lumea intereselor. Noi vedem, că vitele noastre

se exportă mereu în Italia, care și dânsa are legi sanitare, și dacă nu pot fi duse în Austro-Ungaria nu dără că legile sanitare sunt de vină, dăr interesele agriculturii ungare și galișane.

„Din toate statele din Europa, cea dintâia, care ne-a fost cu deosebire favorabilă, este Anglita și după dânsa mica Belgia. În aceste două țări sunt țergurile unde România și-a desfășurat și și desfășure produsele agriculturii sale.

O deslușire.

La darea de seamă asupra „Tratatului bôlelor acute infectătoare” publicat în „Gazeta Transilvaniei” Nr. 249 din 22 Noembrie 1891, în pasagiul ultim, d-lă Dr. Vuia, ca încheiere, a binevoit a releva faptul, că la progresele inoculațiunilor amintite la tratamentul turbării, ca Român n'am făcut amintire și de numele d-lui Dr. Babeș. Pentru-ca d-lă Dr. Vuia și onoratul public cetitor să nu și presupună, că dără din rea voință, séu din nesciință am comis această, mă simt îndatorat a da următoarele deslușiri:

Nimeni nu poate trage la îndoială însemnatele progrese, șce le-a făcut și continuă a-le face acestu respectabil bărbat în specialu câtu și în descrierile bacterologice în general. Esperiențele de perfecțiune ale altoiului antirabic însă modificat cu consimțământul d-lui Pasteur și executat cu atâta abnegațiune de d-lă Dr. Babeș, dată numai dela anul 1888 încôce. Confirmarea perfecțiunii s'a putut răspândi cu totu iuțela între confrății noștri de dincolo de Carpați, între Germani și între Francesi, cu cari Dr. Babeș stă în legături intime literare. Literatura și diaristica medicală franceză și germană este desu cercetată de publicațiunile prețioșe ale renumitului bacterolog român. Prin urmare acestu străin ușor se pot folosi de citarea numelui renumitului scrutător.

Noi Românii de dincoce de Carpați însă, precum în toate ramurile așa și în descrierile științifice, suntem foarte imbecili în urmărire progreselor confrăților noștri din România. Informațiunile esacte despre mersul progresiv cultural și științific al fraților noștri putem câștiga foarte târziu din confrățile literare străine și din unele fragmente diaristice strecurate cu mare greutate în diaristica noastră română. Ambițiunea fudulă, egoismul nemărginit și disprețul fără de nici un temei al compatrioților noștri maghiari față cu totu ce este din România, sunt mult mai pronunțate, decât să potă permite intrarea și să recunoscă progresele fraților noștri din România.

Pote, că d-lă Dr. Vuia, avându fericirea a conveni în persoană, și mai adese-ori cu frații noștri de dincolo, are și mai bună ocaziune a se informa despre progresele științifice de pe acolo și urmărind în mai mare măsură literatura medicală germană, mai curându s'a putut informa despre perfecțiunea tratamentului de sub întrebare. Pe când însă mi-a venit mie la cunoștință modificarea perfecționată a d-lui Dr. Babeș, manuscriptul tratatului meu era deja terminat, numai câtu tipărirea lui, din cauza unei bôle îndelungate, a suferit o întârziere însemnată. După-ce așădără mie mi-a lipsit acele conveniri ocazionale și nici că am avut șoie despre vre-o carte séu publicațiune română de d-lă Dr. Babeș, estrasele referitoare la perfecțiunea tratamentului reproduse în diarele noastre, nici decât nu le-am putut lua de basă sigură în amintirea opului meu. Pentruca să fi făcut această, mi-ar fi trebuit să am la mână lucrarea originală a d-lui Dr. Babeș.

Dacă d-lă Dr. Vuia are șoie despre o lucrare referitoare la perfecțiunea

altoiului antirabic, îl rog să facă bine să-mi comunice acesta.

Fiind că d-lă Dr. Vuia partea științifică medicală a tratatului meu o declară a fi mai multă pentru publicul cult și inteligent, — însuflețit și de această aprobare bine nimerită, în buna speranță, că onorata inteligență română mi va da sprijinul necesar, ca să mi se trecă și cele 300 de esemplare, ce mi-au mai rămas, — m'am hotărât a scote la lumină o-a doua edițiune a Tratatului, prescurtat și modificat anume pentru trebuințele poporului.

Ca să pot reuși cu această hotărâre rog pe onorata inteligență română a se abona în număr însemnat câtu de curându, ca să pot păși la pregătirea edițiunii a doua.

Cartea se poate procura prin asemnațiuni postale la subscrierul în Rodna vechiă com. Bistrița-Năsăud; la librăria N. I. Ciurcu în Brașov; W. Krafft în Sibiu și Concordia în Năsăud. Unu esemplar costă numai 1 fl. v. a.

Rodna vechiă, Decembrie 1891.

Simeon Stoica,
medic cercal.

DIVERSE.

Mormântul lui Mazepa. Unu diart rusescă comunică nisce date interesante despre faimosul hătmân căzăcescu Mazepa, care dimpreună cu oștea lui Carol XII a fugit până la Dunăre și a murit în Biariz. Numai foarte puțin șoie, scrie unu turist rus, că pe Mazepa l'au înmormântat în cripta unei biserici din Galați. Preotul care m'a călăuzit în biserică aprine o luminare de ceară și intrându printr'o ușă scundă, ce ducea la nisce trepte aproape ruinate, mi am scoborit pe ele. La trepta a șesa călăuză mea se opri și apropiă lumina de perete. „Acesta este mormântul lui Mazepa” dize preotul. „Elu e înmormântat aici.” Am văzut unu epitaful grecescu, care pe la mijloc dispăruse în ruina zidirei prin care se putea vedea în golul negru al mormântului. „Ce însemnă deschiderea această?” — l'am întrebat. „Acesta e opera lui Petru cel mare” răspunde preotul. „Când Țarul Petru a umblat odată aici la Galați a cercetat mormântul trădătorului Mazepa, a spart zidul în acestu loc, a scos cadavrul și l'a aruncat în Dunăre...”

O bôla a Americanilor. Aristocrația americană are o bôla particulară, bôla de a și da titule cât se poate mai eserate, mai ales titule aparținătoare persoanelor mari din Europa. Așa dizele trecute, plenipotențiatul englesu din Washington a trebuit să protesteze la guvernul de acolo, fiindcă unu croitor își făcea mare reclamă cu aceea, că dizea, că „este de 20 de ani unicul croitor al principelui de Wales.” În Harrisburg unu bărbieru figurează de ani de zile ca friserul împărătesei Eugenia, văduva lui Napoleon al III și sub titlul acesta trebile îi merg strălucit. În New-York se poate ceti pe-o usină, că împăratul germanu Wilhelm nu comandă decât dela el echipagele cele mai elegante. Unu neguțatoru de mătăsuri dizea despre sine, că a fost furnisorul Papei Piu al IX. În Pittsburg unu fotograf se laudă cu aceea, că a fotografiat de 23 de ori pe Mercedes, prima soție a regelui spaniol Alfonso XII.

Carsul pieței Brașov

din 27 Decembrie st. n. 1891.

Vanote românesco	Cump.	Vând.
Argint românescu	9.20	9.25
Napoleon-d'or	9.30	9.35
Șire turcesco	10.58	10.63
Imperial	9.58	9.63
Albini	5.45	5.50
Leis. fonc. „Albina” 6%	—	—
„ ” 5%	—	—
Ruble rusesco	112.	113.50
Mărci germane	57.40	57.80
Discontul 6—8% pe an.		

Proprietar: Dr. Aurel Mureșianu.
Redactor responsabil intermal: Gregoriu Maior.

Cursul la bursa din Viena		Bonuri croato-slavone	
din 26 Decembrie a. c. 1891		Despăgubirea pentru dijma de vinț ungară	105.—
Renta de aur 4%	106.35	Imprumutul cu premiul ungară	187.50
Renta de hârtie 5%	101.35	Losurile pentru regularea Tisei și Se-ghedinului	129.75
Imprumutul căilor ferate ungare		Renta de hârtie austriacă	92.60
aur	116.80	Renta de argint austriacă	92.25
dto argint	98.50	Renta de aur austriacă	109.10
Amortisarea datoriei căilor ferate de ostă ungare [1-ma emisiune]	113.20	Losuri din 1860	187.75
Amortisarea datoriei căilor ferate de ostă ungare [2-a emisiune]	—	Acțiunile băncii austro-ungare	1013.
Amortisarea datoriei căilor ferate de ostă ungare [3-a emisiune]	—	Acțiunile băncii de credit ungar.	330.50
Bonuri rurale-ungare	90.70	Acțiunile băncii de credit austr.	287.—
		Galben împărătesc	5.59
		Napoleon-d'ori	9.34
		Mărci 100 imp. germane	57.70
		Londra 10 Livres sterlinge	118.37

Szám 4737—1891 tkv.

739,1—1.

Arverési hirdetményi kivonat.

A fogarasi kir. jbiróság mint telekkönyvi hatóság közhírre teszi, hogy új Sinkai grg, keleti egyház végrehajthatónak George Chiușdea Bordan & társ végrehajtást szenvedő eleni 18 frt. 75 kr. tőkekövetelés és járulékai iránti végrehajtási ügyében, a brassói kir. törvényszék (a fogarasi kir. járásbiroság) területén lévő új Sinkai fekvő az új Sinkai 60 sz. tjkben foglalt:

153	} hrsz. ingatl.	9 fl.	2026/2	} hrsz. ingatl.	5 fl.	3906	} hrsz. ingatl.	31 fl.
154		160 "	2070/4		27 "	4251/2		15 "
155		44 "	2108		18 "	4259		13 "
1292		17 "	2774		6 "	4406		23 "
1530		37 "	3789/1		12 "			

A 61 sz. tjkben foglalt

3952	12 fl.	4595	6 fl.	4601	6 fl.
------	--------	------	-------	------	-------

frtban az árverést ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1892 évi Január hó 14-ik napján délelőtt 10 órakor új Sinka község házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben, vagy az 1881 évi LX t.-cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881 évi november hó 1-én 3333 sz. a. kelt igazságügyministeri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadék képes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881: LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a biroságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Fogaras, 1891 évi Szeptember hó 29 napján.

A fogarasi kir. járásbiroság mint tkvi hatóság.

PUBLICAȚIUNE.

Direcțiunea generală a Căilor Ferate Române face cunoscută prin această, că are

31 posturi de Ingineri vacante

la Serviciul de Intreținere din Bucuresci, Craiova, Pitești, Buzău, Galați și Iași.

Doritorii de a ocupa asemenea posturi sunt rugați a prezenta cererile D-lor în scris la adresa Direcțiunii generale a Căilor Ferate Române, Serviciul P. la Bucuresci cel mult până la 15 Ianuarie 1892 st. nou cu arătarea adresei D-lor exactă și anexându documentele următoare:

- 1) Diploma sau Certificat de terminarea studiilor a unei școle speciale de Ingineri.
- 2) Certificat de serviciu.
- 3) Act de naștere.
- 4) Act de căsătorie (decă e căsătorit) și de naștere al soției, precum și eventual ale copiilor.
- 5) Actele pentru serviciul militar.

Pentru informații mai detaliate doritorii se vor adresa în scris sau verbal la Șeful Serviciului de Intreținere C. F. R., Bucuresci, Calea Victoriei Nr. 124.

724—17.

Mersul trenurilor

pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u. valabil din 1 Octombrie 1891.

Budapesta—Predeală				Predeală—Budapesta				B.-Pesta-Arad—Teiuș				Teiuș-Arad—B.-Pesta				Copșa mică—Sibiu			
Tren de persón.	Tren de accelerație	Tren de persón.	Tren de accelerație	Tren de persón.	Tren de accelerație	Tren de persón.	Tren de accelerație	Tren de persón.	Tren de accelerație	Tren de persón.	Tren de accelerație	Tren de persón.	Tren de accelerație	Tren de persón.	Tren de accelerație	Tren de persón.	Tren de accelerație		
Viena	10.50	8.—	3.25	Bucuresci	7.35	8.50	Viena	10.50	8.—	3.25	Teiuș	3.09	1.39	Copșa mică	3.—	10.47	7.10		
Budapesta	8.30	1.50	5.50	Predeală	1.12	5.16	Budapesta	8.15	1.50	9.50	Alba-Iulia	3.50	2.19	Șeica-mare	3.31	11.27	7.43		
Szolnok	11.38	3.57	9.22	Timiș	1.42	5.57	Szolnok	11.14	3.57	1.05	Vint. de jost	4.09	2.36	Loamneș	4.15	12.08	8.27		
P. Ladány	2.12	5.51	11.53	Brașov	2.18	4.20	6.58	Arad	3.45	6.52	5.24	Șibot	4.52	3.03	Ocna	4.46	12.38	8.59	
Oradea-mare	3.53	7.06	1.50	Feldióra	2.48	5.07	7.23	Arad	4.30	2.20	5.46	Orăștia	4.55	3.30	Sibiu—Copșa mică				
Mező-Telegd	4.39	7.43	3.03	Apafa	3.19	5.42	8.03	Glogovaț	4.42	2.34	5.57	Simeria (Piski)	5.23	4.17	Sibiu	7.35	4.34	10.17	
Rév	5.22	8.18	3.46	Augustin	3.40	6.09	8.37	Gyorok	5.03	3.05	6.19	Deva	5.59	4.33	Ocna	8.02	4.58	10.43	
Bratca	5.45		3.57	Homorod	4.29	8.23	9.04	Pauliș	5.14	3.23	6.30	Branicica	6.24	4.55	Loamneș	8.30	5.25	11.09	
Bucia	6.05	8.51	4.29	Hașfalău	5.34	8.53	11.03	Radna Lipova	5.32	3.39	6.48	Ilia	6.49	5.17	Șeica-mare	9.05	5.55	11.40	
Ciuoia	6.31	9.07	4.55	Sighișoara	5.54	9.31	11.29	Conop	5.56		7.12	Gurasada	7.—	5.28	Copșa mică	9.34	6.20	12.05	
Huedin	7.12	9.37	5.34	Elisabetopol	6.21	10.09	12.06	Bérvava	6.12		7.27	Zam	7.28	5.53	Cucerdea-Oșorhei-R. sás.				
Stana	7.29		5.51	Mediaș	6.42	10.31	12.06	Soborșin	6.58		8.07	Soborșin	8.03	6.24	Cucerdea	2.50	8.20	2.41	
Aghiriș	7.49		6.12	Copșa mică	6.55	10.47	12.37	Zam	7.26		8.33	Bérvava	8.54	7.02	Ludoș	3.34	9.11	3.27	
Ghirbău	8.01		6.25	Micăsasa	6.57	11.06	12.53	Gurasada	7.52		8.57	Conop	9.10	7.17	Oșorhei	5.20	11.17	5.14	
Nădășel	8.14		6.39	Blașiu	7.31	11.57	1.18	Ilia	8.08		9.13	Radna Lipova	9.44	7.46	Regh.-sás.	7.10		7.15	
Clușiu	8.29	10.37	6.56	Crăciunel	7.31	11.57	2.13	Deva	8.26		9.29	Gyorok	10.11	8.08	Regh.-sás.-Oșorh.-Cucerdea				
Apahida	8.46	11.10	8.20	Teiuș	8.—	1.08	2.27	Simeria (Piski)	8.52		9.53	Glogovaț	10.34	8.30	Regh.-sás.				
Ghiriș	9.03	11.28	8.45	Aiud	8.—	1.08	2.49	Orăștia	9.50		10.19	Arad	10.46	8.40	Regh.-sás.				
Cucerdea	10.12	12.38	10.21	Vintul de sus	8.07	1.35	3.47	Șibot	10.16		10.50	Arad	11.18	9.05	Oșorhei	5.21	5.54	10.20	
Uióra	10.37	1.14	11.09	Uióra	8.24	2.05	4.07	Vint. de jost	10.36		11.16	Szolnok	11.44	2.21	Ludoș	6.58	7.41	12.06	
Vintul de sus	11.04	1.29	11.26	Cucerdea	8.24	2.12	4.28	Alba-Iulia	11.—		11.44	Budapesta	12.06	5.50	Cucerdea	7.47	8.25	12.50	
Aiud	11.28	1.54	11.54	Ghiriș	8.54	3.18	4.52	Teiuș	11.53		12.38	Viena	6.05	7.20					
Teiuș	11.45	2.13	12.18	Apahida	9.23	4.45	5.26	Simeria (Piski)											
Crăciunel	12.13		12.58	Clușiu	10.45	6.08	6.34	Petroșeni											
Blașiu	12.44	1.34		Clușiu	11.01	6.29	7.40	Banița	6.—	10.35	4.22	Petroșeni	6.—	10.50	6.20	Simeria (Piski)	10.50	4.40	9.16
Micăsasa	12.59	1.51	9.14	Nădășel		6.47	5.47	Crivadia	6.35	11.26	4.58	Banița	6.41	11.40	6.54	Cerna	11.13	5.03	9.34
Copșa mică	1.35	2.29		Ghirbău				Pui	7.21	12.23	5.42	Crivadia	7.19	12.19	7.20	Hunedóra	11.48	5.38	9.58
Mediaș	1.51	2.48	9.48	Aghireș				Crivadia	8.—			Pui	7.57	1.05	7.51	Hunedóra—Simeria (Piski)			
Elisabetopol	2.12	3.03	9.50	Stana				Banița	8.06	12.—	6.36	Crivadia	8.06	12.—	6.36	Hunedóra	4.46	2.32	7.22
Sighișoara	2.31	3.26	10.06	B. Huedin	12.17	7.28	6.11	Strei	8.29	2.23	7.24	Strei	8.36	1.54	8.25	Cerna	5.11	3.—	7.50
Hașfalău	3.04	4.07	10.28	Ciucia	12.47	7.47	6.43	Banița	8.53	3.19	8.04	Strei	9.18	2.49	9.01	Simeria	5.28	3.20	8.10
Homorod	3.46	4.49	11.04	Bucia				Petroșeni	9.12	3.19	8.04	Simeria	9.52	3.27	9.35	Brasov—Zernesci			
Augustin	4.04	5.35	11.19	Bratca	1.26	9.10	7.51	Arad—Timișoara				Timișoara—Arad				Brasov	5.45	2.58	
Apafa	5.26	7.23	12.27	Rév				Arad	6.15	11.30	7.15	Timișoara	6.20	1.11	5.05	Zernesci	7.26	4.39	
Feldióra	6.10	8.09	12.58	Mező-Telegd	1.52	10.07	8.17	Vinga	7.32	12.47	8.04	Vinga	7.21	2.46	6.40	Zernesci—Brasov			
Brașov	6.41	8.43	1.15	Oradea mare	2.18	10.44	8.42	Timișoara	8.42	2.04	8.57	Arad	8.03	3.50	7.50	Brasov—Ch. Vașarhei			
Timiș	7.17	9.18	1.35	P. Ladány	2.25	11.04	8.47	Ghiriș—Turda				Turda—Ghiriș				Brasov	8.30	3.10	
Predeală	8.—		10.05	Szolnok	3.46	1.16	10.09	Ghiriș	7.48	10.35	3.40	Turda	4.50	9.30	2.30	Uzon	9.43	5.23	
Bucuresci			9.30	Budapesta	5.26	3.31	11.51	Turda	8.08	10.55	4.—	Ghiriș	5.10	9.50	2.50	S. Georgiu	10.23	5.03	
				Viena	7.30	6.35	1.55	Sighișoara—Odorhei				Odorhei—Sighișoara				C. Vașarhei	12.46	7.20	
					1.40	1.40	7.20	Sighișoara				Sighișoara				Ch. Vașarhei—Brasov			
								Odorhei	4.30	11.25		Odorhei	8.15	3.15		Ch. Vașarhei	4.00	2.45	
									7.21	2.11		Sighișoara	10.52	6.10		S. Georgiu	6.32	5.17	
																Uzon	7.00	5.45	
																Brasov	8.08	6.53	

Nota: Nume incuiriadraj cu linii grose însemnează orele de noapte.